

Dato: 5.5.2014

Referanse:

Deltakere:

Kopi til:

Referent: Haakon Storhaug

Møtedato: 7.-11.4.2014

Møtested: ILO, Genève

Møteleder:

Referat fra: ILO Special Tripartite Committee for the Maritime Labour Convention, 2006

Bakgrunn

Komiteen er hjemlet i MLC artikkel XIII. Dens hovedoppgave er å sikre at MLC er oppdatert og relevant for næringen. Dette var det første møtet, som ble mulig etter at MLC trådte i kraft 20. august 2013.

ILO sekretariatet distribuerte utkast til to endringer i koden, Utkastene gjaldt abandonering av sjøfolk samt kontraktsmessige krav som skulle legges til nye krav i henholdsvis standard A2.5 om hjemreise og standard A4.2 om rederiets erstatningsansvar ved død, sykdom og skade, med tilhørende retningslinjer.

Abandonering er en situasjon der rederiet «stikker av» fra sitt skip og sjøfolk blir igjen på skipet i en havn. De nye bestemmelsene skal sikre så rask hjemreise som mulig samt dekning av utestående krav som sjøfolkene har med visse begrensninger. Det legges til standard A2.5 fordi det er et spesialtilfelle av hjemreise. Abandonering må ikke forveksles med akterutseiling.

Kontraktsmessige krav utfyller standard A4.2 om rederiets erstatningsansvar, for å sikre at rederiet har en eller annen form for forsikring samt dokumentasjon om det.

Utkastene var et resultat av en felles IMO/ILO arbeidsgruppe som hadde hatt ni møter over en periode på 10 år.

Norske forberedelser

Et konsultasjonsmøte ble avholdt i Sjøfartsdirektoratet 10. desember 2013 og et endelig norsk formøte i NFD 26. mars.

Den norske delegasjonen

Representanter: Haakon Storhaug (Sdir), Silje Skjævesland (NFD),

Rådgivere: Unn C. Lem (Sdir) og Kjetil Kåsamoen (DNV GL).

Møtets ledelse

Møtets formann var Naeem Hamza (Canada), som for øvrig ble gjenvalgt for en periode på tre år. Viseformenn var Birgit Sølling-Olsen (Danmark) for regjeringsgruppen; Sir Arthur Bowering (Hong Kong Shipowners' Association) for rederiene; Dave Heindel (ITF) for sjømannsrepresentantene.

Forhandlingene

Mesteparten av tiden gikk med til å gå gjennom utkastene. Medlemsstatene hadde fått mulighet til å sende inn kommentarer og forslag innen 17. mars. Imidlertid ble ikke dokumentet med de ulike forslagene publisert før få dager før selve møtet, slik at man overhodet ikke fikk tatt stilling til det. I tillegg ble det satt en frist til kl 1900 mandag 7. april for å levere inn offisielle endringsforslag slik at alle egentlig ventet på disse heller enn å diskutere det nevnte dokumentet. Til sammen kom det inn ca. 90 endringsforslag til de to utkastene.

Abandonering Ny standard A2.5.2

I det store og hele ble utkastet vedtatt som det ble fremlagt.

Rederiene fikk gjennomslag for sitt syn om at man måtte skille mellom de betingelser som må være oppnådd for at man kan si at en abandoneringssituasjon eksisterer, og de krav sjøfolk bør kunne få innfridd etter at en slik situasjon er fastslått. En komplikasjon sørget sjøfolkene for ved å foreslå å endre begrepet «direct access» til «direct action». Dette hadde de muligens hentet fra Athen-konvensjonens artikkel 10bis. Problemet er imidlertid at sistnevnte konvensjon har på plass et helhetlig regime med verneing osv som MLC ikke har. Således ble det bestemt å beholde «direct access». Det blir da opp til flaggstaten å bestemme blant annet verneing for denne type krav.

India og Sør Korea hadde ønske om at sjøfolk under en piratsituasjon skulle være omfattet av denne standarden. Imidlertid kom det ikke noe konkret forslag. Det ville vært problematisk for sjøfolkene i og med at lønnskrav ville være begrenset til fire måneder.

For dokumentasjon brukte det opprinnelige forslaget «documentary evidence» på grunn av fleksibiliteten dette innebærer. Imidlertid ble det vedtatt å legge til «certificate or other...». Noen stor betydning har ikke nok ikke dette. Viktigere er det å sikre at sertifikat i denne sammenhengen ikke sammenblandes med *Maritime Labour Certificate*.

A2.5.2, para. 8 Når det gjelder hvem som bør ha «direct access» ble det spesifisert at det er «the seafarer or their nominated representative». Utkastet som fremlagt ble vurdert som altfor vagt.

Av mindre endringer kan nevnes at «fuel oil» ble endret til «fuel» på grunn av den økende bruken av alternative drivstoffer så som LNG.

Kontraktsmessige krav ny standard A4.2.2

Et av hovedspørsmålene her var hvilken rolle kompetent myndighet bør ha. For eksempel i standard A4.2.2, para. 10, foreslo sjømannsrepresentantene at kompetent myndighet skulle notiseres blant annet ved kansellering eller oppsigelse av forsikringen. Slike forslag ble avvist på grunn av den unødige administrative byrde dette ville medføre. Imidlertid ble forslag fra rederiene og en rekke europeiske land som presiserte at notifikasjon skulle komme fra rederiet også avslått, da den opprinnelige teksten egentlig er fleksibel nok til å ivareta alle situasjoner.

En viktig endring var å harmonisere A4.2.2, para. 1 med A4.2.1 med tanke på «death or long-term disability due to...»

Et tysk forslag som mente å harmonisere forståelsen av “financial security” med A2.5.1 ble dessverre vedtatt da det åpner for at slike tiltak kan finansieres gjennom trygdesystemer. Dette er en uheldig sammenblanding av systemer hvor regel 4.5 gjelder trygd og regel 4.2 gjelder rederienes ansvar. I praksis betyr det at sjøfolk som ikke har adgang til en flaggstats trygdesystem, hovedsakelig dekkes av en P&I forsikring. Teksten er imidlertid såpass fleksibel at medlemstater har den nødvendige handlingsfrihet.

Annet

De sosiale partene hadde en lengere diskusjon om MLC artikkel VII, som gjelder i de tilfeller en ratifiserende stat ønsker å avvike fra bestemmelsene i MLC eller definere hvem som er sjømann/rederi, men ikke har representative sjømanns- og/eller rederiorganisasjoner. Hovedregelen er da at Special Tripartite Committee skal tre inn. Problemstillingen er at slike stater kanskje trenger bistand raskere enn å måtte vente på neste møte til STC. Sekretariatet hadde derfor foreslått en prosedyre hvor slike henvendelser blir behandlet av formenn og viseformenn for STC pr epost. Denne fremgangsmåten ble akseptert til slutt. Det er ikke forventet at mange stater vil benytte seg av denne muligheten; per i dag har ingen stater kunngjort at de ikke har representative organisasjoner. I tillegg er det problematisk hvilken rolle regjeringsrepresentantene bør spille. Normalt skal kompetent myndighet konsultere organisasjonene, ikke andre stater. Det ble hevdet at myndighetene har en viktig rolle å spille for å sikre «level playing field». Det er et argument som ikke holder i og med at MLC inkludert alle fraviksmuligheter i seg selv skal sikre det. Norge bør derfor ikke delta aktivt i slike prosedyrer.

Forsikringsorganisasjonen International Group of P&I Clubs ba om å få tid til å gjennomføre endringer i sine forsikringsbetingelser, men det virker som om de kan godta tekstene som ble vedtatt.

Konsekvenser for tilsyn

Tilsynet i forbindelse med utstedelse av Maritime Labour Certificate, Declaration of Maritime Labour Compliance part I og II, samt havnestatskontroll, utvides med to punkter:

- 15. Financial security for repatriation (Regulation 2.5)
- 16. Financial security relating to shipowners' liability (Regulation 4.2)

Det er viktig å få med seg at tilsynet (med tilhørende dokumentasjon) vil dekke «financial security» for alle typer hjemreiser, ikke bare for abandonering.

I tillegg kommer det et nytt vedlegg A2-1 *Evidence of financial security under Regulation 2.5, paragraph 2*, som danner en mal for dokumentasjonen. Tilsvarende vedlegg A4-1 for Regel 4.2. Det vil bli krav om å ha disse to om bord, og disse vil bli brukt som dokumentasjon på oppfyllelse av punktene 15 og 16.

Vedtak

STC 1 vedtok endringene til A2.5.2 og A4.2.2 som en pakke, med kun Sveits som valgte å avstå. Norges representanter stemte for endringene.

I tillegg ble det vedtatt to resolusjoner: en resolusjon for å sikre at flaggstatene ikke behøver å skifte ut alle DMLC del I og II samt MLC-sertifikater før det er nødvendig; en resolusjon som oppfordrer til årlige møter i STC. Dette bør Norge kunne støtte opp under, men møtene etter vår mening behøver ikke å vare i fem dager.

Endringene sendes nå til ILOs Generalkonferanse i juni 2014. Konferansen vil godkjenne endringene, og deretter vil det være en to-års protestfrist, med 6 måneders ikrafttredelsesfrist etter det. Således vil endringene mest sannsynlig tre i kraft 1.1.2017.

Vedlegg
Vedtatte tekster

Resolusjon om overgangsbestemmelser
Resolusjon om årlige møter i STC